

Bezinteresowna miłość i wielka ufność

Fragment listu św. Josemaríi Escrivy, nosi datę 31 maja 1943 r. Został rozesłany 6 lutego 1967 r. Oznaczony jako List nr 8 [O duchu służby, którym członkowie Dzieła mają żyć wobec Kościoła].

14-08-2023

53. Nie obawiajcie się jednak, że Kościół będzie deptał tę cechę naszego ducha ^[1]. Wiecie, jak

jesteśmy powszechnie rozumiani i kochani przez ordynariuszy diecezji, w których pracujemy; Niezależnie od tego, jaką formę prawną przyjmie ostatecznie Dzieło, Kościół, który jest naszą Matką, uszanuje sposób bycia swoich dzieci, ponieważ wie, że w tym wszystkim chcemy jedynie mu służyć i podobać się Bogu.

To jest powód, dla którego nie dopuszczamy ani wątpliwości, ani podejrzeń wobec Kościoła, ani nie tolerujemy ich u innych. Nie szukamy słabych stron Kościoła – z powodu działania w nim ludzi – aby go krytykować, jak to skłonni czynić niektórzy, którzy zdają się nie mieć ani wiary, ani miłości. Nie wyobrażam sobie, że można kochać swoją matkę i mówić o niej z dystansem.

I nigdy nie będziemy wystarczająco zadowoleni z naszej pracy, bez względu na to, jak wiele usług, z

łaską Bożą, oddamy Kościołowi i Papieżowi, ponieważ miłość będzie wymagała od nas więcej każdego dnia, a nasza praca zawsze będzie wydawała się skromna, ponieważ czas, który mamy, jest krótki: *tempus breve est* (1 Kor 7,29).

54. Obok bezinteresownej miłości musimy mieć wielką ufność. Jestem pewien, że z Bożą pomocą będzie ona wzrastać w waszych duszach, i to mimo niezrozumienia, na jakie może pozwolić Pan, które – nalegam – nigdy nie będzie niezrozumieniem Kościoła.

W tym duchu synowskiej ufności będziemy zawsze z radością i szczęściem przyjmować wszelkie wiadomości, jakie do nas przyjdą od Oblubienicy Jezusa Chrystusa, nawet jeśli są one bolesne lub mogą się takimi wydawać w oczach ludzi spoza Dzieła, ponieważ wiemy, że nic złego nie może nam przyjść od

Kościół: *diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum* (Rm 8,28); Bóg z tymi którzy go miłują, współdziała we wszystkim dla ich dobra.

Ośmielam się was zapewnić, że nasza radość, pomimo wszystkich trudów, nie przestaje wywoływać zdumienia i zaskoczenia, a przede wszystkim zbudowania u tych, którzy bez powodu, bo nie może być żadnego powodu, oczekują od nas innej reakcji.

55. Na koniec chcę Wam powiedzieć o czymś jeszcze, co przenika całą naszą posługę apostolską. Ponieważ kochamy Kościół, darzymy wielką miłością także biskupów, *których Duch Święty ustanowił, aby kierowali Kościołem Boga* (Dz 20,28). Kierunek pracy naszej i ordynariuszy diecezji jest taki sam. W diecezjach pozostają owoce naszej pracy. Jako obywatele staramy się wspierać ich pragnienia naszym szczególnym sposobem

pracy, ponieważ w przeciwnym razie nie mielibyśmy łaski Boga, Pana naszego.

W takim duchu jesteście posłusznymi. Ordynariusze wydają polecenia apostolskie, a my będziemy pracować skutecznie i bez rozgłosu. Jeśli ordynariusz nie wymaga niczego szczególnego, będziemy pracować w służbie diecezji, starając się osiągnąć cele właściwe dla Opus Dei.

Dlatego biskupi – praktycznie wszyscy – cieszą się i są bardzo wdzięczni za dobro, które czynicie w ich diecezjach. Pamiętajcie jednak, że logiczną rzeczą jest nie tylko to, aby oni byli zadowoleni z nas, ale także to, abyśmy my byli zadowoleni z nich – wiem, że rozumiecie to wyrażenie, które nie jest lekceważące – ponieważ naszą pracą świecką przyczyniamy się do służby diecezji i do poprawy życia duchowego

wiernych, nie kosztując diecezji ani grosza, nie wymagając niczyjej pomocy. Jednym słowem, czynimy z miłości do Kościoła, naszej Matki i do dusz, to, co ordynariusz jest zobowiązany czynić ze sprawiedliwości, na mocy swojej konsekracji biskupiej i misji powierzonej mu w diecezji.

Pełny tekst Listu nr 8

.....

[1] Jest tu mowa o: Innymi cechami naszej służby dla Kościoła są: **brak szumu i rozgłosu oraz osobista i zbiorowa pokora, z jaką staramy się pracować.** Od początku Dzieła powtarzam Wam, że nie potrzebujemy żadnej tajemnicy i że nasza dyskretna rezerwa w tych sprawach, które należą do prywatności sumienia każdego z nas, chociażby była ona wówczas

najbardziej konieczna, ma być
czymś, co zawsze powinniśmy
przeżywać w sposób naturalny (nr
44).

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://opusdei.org/pl-
pl/article/bezinteresowna-milosc-i-
wielka-ufnosc/](https://opusdei.org/pl-pl/article/bezinteresowna-milosc-i-wielka-ufnosc/) (18-02-2026)